

Posudek k rigorózní práci

Autor/ka: Mgr. Adéla Riegerová
Téma: Zadávání veřejných zakázek v České republice

---

1. Formální úroveň a systematika práce

Autorka předložila práci o rozsahu 122 stran textu. Po formální stránce nelze předkládané studii vytknout závažnější nedostatky. Text je čtivý a přehledný, jazyk autorky je výstižný a formulačně relativně přesný. Autorka se dopouští jen drobných gramatických pochybení v použití interpunkčních znamének. Tato pochybení však jsou spíše výjimečná, celkově práce svědčí o dostatečné pečlivosti, již autorka práci věnovala.

Také systematika práce je velmi vhodně zvolena a celkově práce působí logickým dojmem. Jednotlivé kapitoly jsou vhodně uspořádány, vzájemně na sebe navazují. Po formálně obsahové stránce si však dovoluji vůči práci vznést některé výtky.

Především práce působí až příliš popisným dojmem. Důvod této skutečnosti však vyplývá již z nevhodně zvoleného tématu, který je formulován velmi obecně (Zadávání veřejných zakázek v České republice). Toto téma je natolik široké, že v sobě imanentně obsahuje nebezpečí, že pojednání s omezeným stránkovým rozsahem povede k přílišné popisnosti a obecnosti provedeného rozboru. Tomu se nakonec autorka zejména v některých pasážích nevyhnula, když hlavní výtku mohu učinit zejména k části druhé, ke kapitole první, v níž autorka definuje a vymezuje některé základní pojmy. Bylo třeba si uvědomit, že práce není populárně naučnou studií, v níž by bylo nezbytné definovat všechny pojmy, jež budou v práci uvedeny a které vysvětlují základní aspekty zkoumané problematiky, ale že práce je určena informovanému čtenáři. V tomto ohledu kapitoly týkající se definice základních pojmů lze považovat za zcela nadbytečné.

Obdobně za příliš popisnou hodnotím kapitolu 2.4 zabývající se průběhem zadávacího řízení. I v tomto případě výklady obsažené zejména na str. 78–83 je možno považovat pouze za obecný popis známých skutečností, které autorka do práce tímto způsobem nemusela zařazovat.

2. Obsahová úroveň práce

Jak již bylo výše konstatováno, autorka si ke svému zpracování zvolila rigorózní práci na téma zadávání veřejných zakázek v České republice. Toto téma lze považovat za téma stále velmi aktuální, a to zejména s přihlédnutím k četnosti změn právní úpravy a také s ohledem na očekávání významné novelizace zákona o veřejných zakázkách. Zároveň toto téma hodnotím jako relativně obtížné, a to ze dvou pohledů.

Jednak v České republice prakticky absentuje významnější monografická literatura právního zaměření, jež by se zabývala problematikou veřejných zakázek do všech podrobností a s patřičnou mírou hloubky. Pokud na trhu určitá odborná literatura je, má spíše charakter dílčích komentářů než komplexních monografií, a jen velmi výjimečně jde o literaturu, která by komplexním způsobem zpracovávala i rozhodovací praxi a příslušnou judikaturu.

Druhým úskalím zvoleného tématu je pak, jak již bylo výše konstatováno, také jeho značně široké zaměření. Bylo by bývalo vhodnější, aby si autorka z široké škály možných otázek spojených s problematikou veřejného zadávání zvolila pouze konkrétní dílčí téma, které by rozpracovala do větší hloubky. Zvolené téma svádí k určité míře povrchnosti a popisnosti, čehož se autorka ve své práci zcela nevyvarovala.

Na druhé straně velmi kladně hodnotím především snahu autorky po komplexnosti výkladu. Kladem práce je též schopnost autorky dostatečně argumentovat svá stanoviska a pracovat s rozhodovací praxí, kterou integrálně autorka zařazuje do jednotlivých výkladů a rozebíraných témat. V některých místech však by bylo možno se závěry, které autorka činí, minimálně polemizovat. Tak např. na str. 45 autorka zmiňuje a na dvou stranách rozebírá problematiku zásady zachování hospodářské soutěže, na straně druhé však již v tomto textu již výrazněji nerozebírá. Obdobně na str. 60 sice autorka uvádí problematiku obchodních podmínek jako součásti zadávací dokumentace, avšak obchodním podmínkám a jejich významu nevěnuje hlubší a potřebnější pozornost. Za další nedostatek lze označit i absentující výklady týkající se dohledu nad zadáváním veřejných zakázek a působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a Evropské komise.

Ve vztahu k posuzované práci si dovoluji vznést ještě jednu obecnější výtku. Autorka na závěr své práce, konkrétně do části třetí, zařadila komparaci zadávání veřejných zakázek v zahraničí, když konkrétně zvolila čtyři země – Slovensko, Německo, Rakousko a Polsko, kterými se podrobněji zabývá. Domnívám se, že takto provedená komparace není v pravém slova smyslu srovnáním, ale jde v podstatě o čtyři samostatná pojednání o problematice zadávání veřejných zakázek ve zvolených destinacích. Pokud autorka inklinovala ke komparativní studii, měla skutečně svoji práci jako srovnávací analýzu pojmut od samého začátku a učinit součástí jednotlivých výkladů vždy i příslušný odkaz a srovnání s danou zahraniční právní úpravou. Pokud takovou analýzu však autorka učinit neměla v úmyslu, pak se domnívám, že zařazení celé části třetí je pro samotnou práci nadbytečné.

3. Práce s prameny, citace a judikatura

Jak již bylo výše konstatováno, autorka měla pouze omezenou možnost čerpat z odborné literatury, neboť skutečně právní pojednání na zvolené téma jsou relativně málo četná. I přesto se autorce podařilo shromáždit dostatečné podklady pro zpracování práce z hlediska odborných pramenů. Kladně hodnotím, že autorka se neomezila pouze na prameny tuzemské.

Také pokud se týče práce s judikaturními závěry, je třeba ji hodnotit na vysoké úrovni. Autorka se neomezuje pouze na holou citaci konkrétní právní věty, ale vždy se pokouší vysvětlit dané rozhodnutí ve všech vzájemných souvislostech, což napomáhá jeho správnému pochopení. V tomto ohledu hodnotím posuzovanou rigorózní práci jako mimořádně kvalitní.

Proti formě citací a dodržování příslušných norem v práci nemám žádných připomínek.

4. Celkové hodnocení

Jak již bylo výše konstatováno, autorce se podařilo předložit k posouzení rigorózní práci, která je skutečně komplexním pojednáním o zvoleném tématu s využitím veškerých dostupných odborných pramenů. Autorka se nedopouští v práci zásadních nedostatků nebo věcných pochybení, a to přesto, že nad některými závěry by bylo možné vést další diskusi. Kladně hodnotím, že stanoviska, která autorka prezentuje, vždy řádně argumentačně podkládá a je schopna na řadu dílčích otázek formulovat své vlastní závěry. Práci přes její popisnost hodnotím jako velmi dobrou a schopnou ústní obhajoby.

U této ústní obhajoby by se autorka měla podrobněji zabývat zejména úpravou de lege lata, a to ve vztahu ke třem samostatným okruhům otázek. A to jednak k budoucí právní úpravě soutěžního dialogu, dále k budoucí právní úpravě problematiky mimořádně nízké nabídkové ceny (tuto

problematiku rozebírá na str. 21) a konečně též k otázkám spojeným s budoucí právní úpravou a podchycení problému bid riggingu a self-cleaningu. Dále by se autorka měla podrobněji vyjádřit i k problematice návrhu příslušné smlouvy jako součástí zadávací dokumentace a její následné závaznosti, jak je v práci částečně rozebráno na str. 66.

V Praze dne 10. 3. 2015

JUDr. Tomáš Horáček, Ph.D.